

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (C(2021)5963 final) av den 5 augusti 2021, som antagits med stöd av förordning (EG) nr 1049/2001, om avslag på sökandens bekräftande ansökan om att få omfattande tillgång till handlingen ”Briefing for the EU RCF co-chair for the Regulatory Cooperation Forum meeting on 3-4 February 2020” (Ares(2021)1264866), i den del som beslutet grundas på det avslagsskäl som anges i artikel 4.1 a tredje tankstrecket i förordning (EG) nr 1049/2001, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut (C(2021)5963 final) av den 5 augusti 2021, om avslag på sökandens ansökan om obegränsad tillgång till en handling rörande förberedelserna för ett sammanträde i forumet för lagstiftningssamarbete angående det övergripande avtalet om ekonomi och handel mellan EU och Kanada (Ceta), åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 4.1 a tredje tankstrecket i förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ på grund av felaktig rättstillämpning.
 - Kommissionen har felaktigt antagit att det skulle skada internationella förbindelser i den mening som avses i denna bestämmelse, på grund av att utlämnandet av uppgifter om interna strategiska överväganden skulle äventyra det framgångsrika slutförandet av de pågående diskussionerna rörande genomförandet av avtalet.
 - Kommissionen har felaktigt antagit att det skulle skada internationella förbindelser i den mening som avses i denna bestämmelse, på grund av att de använda uppgifterna från tredje land skulle kunna användas mot EU.
 - Kommissionen har även felaktigt antagit att det skulle skada internationella förbindelser i den mening som avses i denna bestämmelse, på grund av att samarbetet med Kanada annars skulle äventyras.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001, på grund av det felaktiga beslutet att endast lämna ut delar av den omtvistade handlingen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 4.7 i förordning nr 1049/2001, på grund av att den tidsmässiga begränsning som angetts i avslagsbeslutet är felaktig.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av den motiveringsskyldighet som följer av artikel 296 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Talan väckt den 6 oktober 2021 – Bloom mot parlamentet och rådet

(Mål T-645/21)

(2021/C 481/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bloom (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna C. Saynac och L. Chovet-Ballester);

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artiklarna 256 och 263 FEUF, delvis ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1139 av den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden och om ändring av förordning (EU) 2017/1004 (EUT L 247, 2021, s. 1), särskilt artiklarna 17, 18 och 19 i förordningen, och
- förplikta Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Oförenlighet med målen avseende ett högt skydd för miljön och en hållbar utveckling. Sökanden gör gällande att det genom artiklarna 17, 18 och 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1139 av den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden och om ändring av förordning (EU) 2017/1004 (nedan kallad EHFVF-förordningen) har återinförts stöd som skadar den marina miljön, vilket strider mot de mål avseende ett högt skydd för miljön och en hållbar utveckling som återigen slagits fast i unionens rättsakter.
2. Andra grunden: Åsidosättande av de allmänna försiktighets- och proportionalitetsprinciperna i unionsrätten. Enligt sökanden strider artiklarna 17, 18 och 19 i EHFVF-förordningen mot försiktighetsprincipen i artikel 191.2 FEUF. Effekterna av de ovannämnda artiklarna strider dessutom mot den på fiskeområdet tillämpliga proportionalitetsprincipen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, konventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion av den 9 juli 2004 och principen om att konventioner ska fullgöras i enlighet med tro och heder. Sökanden gör gällande att artiklarna 17, 18 och 19 i EHFVF-förordningen är oförenliga med de skyldigheter i fråga om bekämpande av överfiske och om bevarande av havsresurserna som föreskrivs i de ovannämnda konventionerna. Parlamentet och rådet har genom att anta de angripna artiklarna åsidosatt principen om att konventioner ska fullgöras i enlighet med tro och heder.

Talan väckt den 1 oktober 2021 – Sberbank Europe mot ECB

(Mål T-647/21)

(2021/C 481/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sberbank Europe AG (Wien, Österrike) (ombud: advokaten M. Fellner)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 2 augusti 2021 ⁽¹⁾ och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tolv grunder.

1. Första grunden: Svaranden har åsidosatt förbudet mot dubbelbestraffning i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och artikel 4 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen)-